

Gitje Genoat

't Was bloudhait dij zundag, boetenthermometer gaf 45 groad C aan, dou wie op fiets stapten om noar t concert van Gitje Genoat te goan. In kerk aankomm was t veur ons glad n veroademing, wat n verschil mit tempertuur boeten! De doames dij de kovvie verzörgden haarn al tegen mekoar zegd: zoln der wel minsen op òf komm mit dizze hitte, wie zetten toavel mit kopkes mor wat verder noar veurn, din huiven minsen nait hailndaal noar achtern te lopen.

Mor t aantal bezuikers vol genog tou, kerk was nait vol, mor wichter haarn in de pauze toch drok waark om elk en ain van kovvie, thee en ranje te veurzain (en de keek en koekjes nait te vergeetn!). t Was slim lekkere kovvie en keek, kregen ze as kompelmint te heurn. En dat mag zeker wel ais zegd worn van ook zai doun slim heur best. En altied stoan der weer prachtege bloumen as der n concert is.

Gitje Genoat, n koor dij vissersvraauwlu oet t begun van veurege aaiw oetbeelt. n Stuk of tien vraauwen en ain manspersoon dij op t harmonikoa speelt, ain hoan in t hoenderhok zogezegd. En de vraauwlu waarn wies mit hom, zo veur en noa wisde ain van vraauwen hom t swait van kop òf mit heur grote rooie busdoek.

Zie konn der wat van dij vraauwen van Gitje Genoat, nait allinneg konn ze haibels mooi zingen ook waarn t goie toneelspeulers, elk kreeg om beurten n rol toubedaald. En t was dij middag wel n opgoave om in n dikke wollen schipperstui mit n opplakte snor deur kerk te flaneern! En wat denk je van dij omslagdouken, laange rokken en wollen hozen. Der wer bie de doames din ook minneg swaitdrupke wegwisd. Zai zongen nait allinneg zulf mor bespeulden ook heur publiek; ain manspersoon wer oet t publiek hoald en dij mog n old manneke oetbeelden dij al laank op Drees was en dij aan elk dij t heuren wol t zulfde verhaal weer vertelde op dat leugenbankje bie de hoaven. t Duurde nait laank of der kwamen twij vraauwlu aan weerskaant van hom zitten en dij haarn wel kiek op hom, mor ain was nog ofgunsteger as aander. En t manneke haar de dag van zien leven.

Joa, t kin verkeren, zee Bredero, zo bin je onderwiezer en zo bin je n old viskerman.

Hest mooi doan mien jong!

t Was nait allinneg kommer en kwel mor der kon ook laagd worn om de vraauwlu dij ainmoal in t joar op rais gingen, slim wied vot, hailndaal noar Zeegs, leuf ik, der was in elks geval hail veul zaand en de wollen hozen kwamen der bie oet.

Op t ende hevve nog mit nander t Grunneger volkslaid zongen en dou was t doan.

Elk lid van t koor kreeg n mooie roos mit noar hoes. En wie haarn weer n haile schiere middag.

Mieke Eggen